

Evrope mandat, da preženeta s silo Črnogorci in Srbe iz Albanije. — Tak bi bil naravni razvitek krize. Seveda se pri takih dogodkih nikdar ne more uspešno prerokovati, kër se zamore vsak dan položaj popolnoma spremeniti.

Kako Srbi proti Avstriji hujskajo.

Srbi grešujejo še vedno nad avstrijsko oprteljivostjo. Tako piše belgijski list „Balkan“, da se dela Avstrija za „jeroba“ celi Evropi in določa sama albanske meje, brez ozira, jeli oškoduje s tem Črnogorci ali Srbe. Ako bi bila Evropa prealaba, Avstrijo vstaviti, preskrbeli bodejo to Srbi in Črnogorci sami in zaklali Avstriji: „Halt, naprej ne gre!“ Vojna med Avstrijo in Srbijo je neizogibna. Mi (Srbi) smo zdaj turško državo razkosali. Mi bomo razkosali i Avstrijo!! Eno vojsko smo skončali, zdaj stojimo pred drugo. Nikdar se ne bode izpolnilo, kar Avstrija želi! — Taki izbruhi divjega sovraštva so skoraj vsak dan v srbsko-črnogorskih listih. Avstrija pa je še vedno po skrajnosti potrpežljiva. No, koačno se bodejo pa srbske napihnjene žabe le zmotile . . .

Steckenpferd milo lilijino mleko

vedno kakor doslej neobhodno potrebno za racionalno negovanje kože in lepota. Vsakodnevna priznanjevalna pisma. à 80 h povsod v zalogi.

Zadnji telegrami.

Avstrijski parniki križarijo med Antivari in St. Giovanni. Bajе so že en grški parnik, ki je vozil srbske vojake, vstavili. Kralj Nikita se norčuje iz avstrijskih zahtev. Rusija pa je zopet zahrbtna.

Skutari še ni padel; ali pričakuje se ta padeč vsak hip. Avstrija je sedaj v najnevarnejšem položaju.

Nc I 249/13

Prostovoljna sodna dražba nepremičnin.

Pri c. kr. okrajnem sodišču v Ptuj, odd. I, so po prošnji lastnice Marije Pessler, hišne posestnice v Ptuj, na prodaj po javni dražbi sledeče nepremičnine, za katere so se ustanovile pristavljene izklicne cene in sicer: 1. njive, parc. št. 415/164 in 415/165, k. o. Unter-Rann, spadajoče k vl. št. 586, k. o. Unter-Rann, v meri 32 a 22 m², za izklicno ceno 1000 kron. 2. Parc. št. 711/8, 711/9, 711/10, 711/11, 711/23, 711/24, 711/25 in 711/26, k. o. Unter-Rann (na dijaški igralni prostor mejoči „Stadtwald“-travniki), spadajoči k vl. št. 332 in 586, k. o. Unter-Rann, v meri 94 a 25 m², za izklicno ceno 2000 kron. 3. vl. št. 97, k. o. Werstje, sestujoče iz travnika, parc. št. 700, v meri 34 a 18 m² za izklicno ceno 1400 kron.

Dražba se bo vršila dne 10. aprila 1913, predpoldne ob 10. uri pri c. kr. okrajni sodnji v Ptuj, soba št. 16.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmo. Na posestvu zavarovanim upnikom ostanejo njihove zastavne pravice brez ozira na prodajno ceno.

Dražbene pogoje je mogoče vpogledati pri spodaj podpisani sodnji št. 13. C. kr. okr. sodišče v Ptuj, odd. I, dne 1. aprila 1913.

Dopisi.

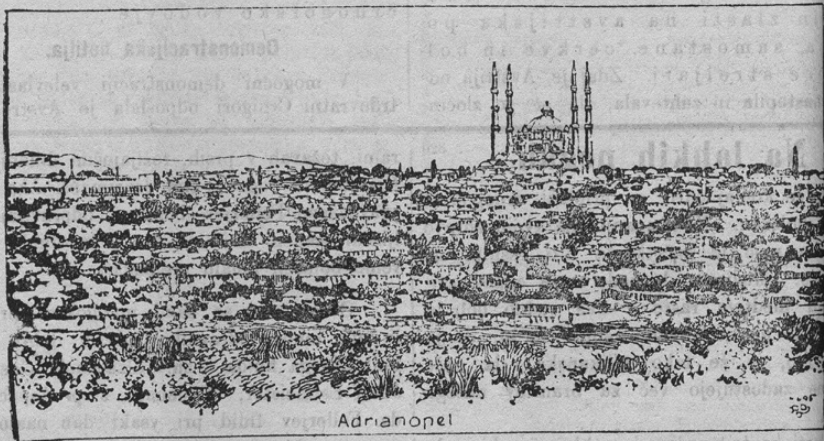
Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Zadnji „Slov. Gospodar“ je pa zopet šel nekemu črešnjekemu lažnjivcu na limanice; čudimo se, da „Slov. Gospodar“ prinaša take laži, saj je ja časnik gn. škofijstva pod vodstvom g. dr. Korroča. Opisal je namreč „Slov. Gosp.“ zadnjo občinsko volitev na Črešnjevcu ter omenil, da so „Štajercijanci“ vse sile napeli, da bi dobili občino v roke in sicer pod vodstvom „posil-nemca“ Kresnika. — Velikanska laž! Sto kron pa še več dobi ročno tisti, kateri dokaže, da je Kresnik eden korak v agitaciji storil; šele ko sta zdajni župan in njega adjutant neki Hrga iz Leskovca že 3 tedne na tihem pri ženskah pooblastila iskala in lagala, da so jih častiti g. župnik poslali, — kar pa je tudi predrzna laž! — so začeli moške se pogovarjati, kateri odborniki bi se naj volili, da bi prišla uboga, do kosti oglodana občina iz rok zdajnega oduševca. Omenimo še enkrat, kar je že „Štajerc“ poročal, namreč: pod zdajnim obč. vodstvom so se zapravljali obč. denarji, naredili velikanski dolgovi, kovali popačeni računi, zanemarjale obč. ceste, medtem ko so se popravljale na obč. račun druge ceste, zanemarjali vsi obč. mostovi, — zgignile Bog vè kam, pa tudi vrabci vejo, obč. mostnice, naredili velikanske obč. doklade 90%. Ta stari obč. odbor zapredil je ubogo poprej cvetečo občino brez vse vesti v neverjetno stanje, in dolga leta še bodejo ubogi posestniki morali po nedolžnem dolgovе plačevati. Če kak ubožec prosi za majhno podporo, se ga pri ti občini neusmiljeno nažene, — župan pa je za uboge izročil denar po 600 K, katere so „Štajercijanci“ prihranili in v hranilnico vložili, na tihem tam vzdignil in za se porabil. Prvo igro in besedo pa ima pri občini neki Hrga, kateri vea čas občini ni druge „dobrote“ napravil, kot da je iz županovega dvorišča mostnice izvozil. Naj bode „Slov. Gospodarju“ in resnici na ljubo povedano, da to so vzroki in ne narodnost, da se ljudstvo za volitev upira, — kajti če bi trajala ta zmešnjava še dalje, zapravila ali ukradla se bode čez noč še občina! Župan in adjutant Hrga dobro vesta, da zaprečena stvar ne gre dalje, ali strah zavoljo računov jih objema, in to je vzrok, da se za volitev s tako žilavostjo naperjata. Na volišče so ti možakarji vse zginali, kar leze in gre, in kar ni šlo, so pripeljali, — iz Leskovca so celo bolane, kateri celo leto v cerkev ne pridejo, na volišče priko-bacali; stari tatovi, kaznovani gotovo čez 10 krat, zadnjokrat 14 dni pred volitvijo, so prišli reševati to slavno kardelco, na jako zvit način. Pridobljenih pooblastil imela je ta stranka 14; polovico so jih zapeljane ženske (seveda prepozno) preklicale; na pomoč je pooblastilo poslala celo iz Maribora neka blaga kranjska gospodična, katera bi bolje storila, če bi bila raje njeno pred kratkim pred sodiščem v Mariboru

razkrinkano moralo nekaj oprala. V lapa občinah sta župan in Hrga prosila tamkaj volilce na pomoč; moške pa, kateri so bili prejšnjih volitev zapeljani, so prišli do stajnika, kateri pa sliši zaradi protivastv srbske reklame v zapor, ne pa na predstolec; naj bi raje ta čas varoval nezakotno! Vkljub vsemu pritisku in najostrejši taciji so nasprotniki dosegli v III. razredu maj 5 glasov večine; v II. razredu zmaga naprednjaki z 28 glasovi proti 12; v I. razredu dobili so naprednjaki en mandat, nasprotniki pa z enim glasom večine in srečko 3 mandata. — To je toraj tista „velikanska zmaga“ popisanih „vrlih Slovencev“ . . . Fantje, trpljenje brez strahu; vendar vas bomo nekaj je obč. vodstvo . . . Ali najostudnejše „Gospodarjeva“ lažnjivca je trditve, da gg. Anton Janežič in c. kr. sodnik Anton Kovce se udeležila agitacije za našo stran in zopet 500 K tistemu, kdor najmanjši prinese, da bi bila ta dva gospoda le eno sedico za agitacijo zgubila; gotovo še nis našo volitvo vedla. Če pa bi bi to tudi res bilo, bilo bi za našo stranko častnejše kak klerikalno, katero so podpirali nečistniki, njvici in tatovi. Toliko za danes! Radovedno smo, ako še bode „Slov. G.“ take „vrlence“ zagovarjal.

Sv. Lovrenc ob koroški železnici. Mission, die ist jetzt aus, Gott sei Dank schon z'haus, von Gottes Wort war keine g'schimpft habens über'n „Štajerc“ nur domišljiji gg. misionarjev ni slabšega lista je „Štajerc.“ Da se seznanj še več ljudi šim hudobnim listom, tak blagovolite pošlat list še sledečim novim naročnikom! (Sledijo slovi! op. ur.) Št. Lovrenčki Nemci nismo dni vredni pridige v našem jeziku, tak še ni bilo treba tistih 3 nemških jalov h Te 3 pridige so bile v tako slabi nemščini, so nagnile poslušalca k sem bolj nego k narodnosti. Da so se ti gospodje bolj navdušev narodnost, se je naprej vedlo. Saj se je šalo v spovednici, v katerem jeziku se li moli in poje? Ako se je odgovorilo: v nemščini, tak je zavrnil Veličastivredni: „Zakaj ne venskem? Saj je veliko lepši!“ — Li B sliši molitve v vseh jezikih? Se li pridob ličanje samo v slovenščini? Bržkone je veličar slovensko govoril! . . . Sreča je, gospodje jezuiti preje odhajali, predno so rele nekatere babičke z upanjem ali brez upanja

Bohova. Lep je svet, lep je čas, pri so trije, ala malo na potovanje! Bohova a danes sem že v Vuzenici, od koder Tebi „Štajerc“, te le vrstice pišem. Veš, priš sem s Ptuj na Bohovo. Ker sem bil lačen in da marsikat zmere sedaj oramo še vedno in več mi vbogo l m z nekim m pri delu bil tisti da bro domače alo pogreje. er mu je ba

Adrianopol.

Poročali smo, da so Bulgari po 6 mesečnih izredno krvavih bojih zavzeli junaško branjeno trdnjavo Adrianopol. Prinašamo danes sliko tega mesta, v katerem je teklo toliko jaške krvi, da „gnala bi mlinske kamenje

